light for our planet" [McDonald]. Тут життя асоціюється з вогнем, з факелом, котрий передається від серця до серця, запалюючи нове світло в душі інших. Поєднання всіх ліхтарів утворює сонячний вогонь і народжується сонце свідомості. Так, в основі осмислення художнього концепту ТВОРЧА ОСОБИСТІСТЬ у термінах універсального концепту ЖИТТЯ лежать метафоричні концептуальні схеми LIFE IS LIGHT, LIFE IS FIRE.

Художній концепт ТВОРЧА ОСОБИСТІСТЬ осмислюється крізь призму концепту ГАРМОНІЯ: "NARRATOR. *One day the people of the world will come together / seeing past race, color, sex, religion, / our oppressors, / and realize the common bond between us. / The desire to torch our Mother, our Earth. / From that which bore us, to that which we will / Return*" [McDonald]. Гармонія як злагодженість представляє собою закономірне поєднання людей усього світу, незважаючи на расу, колір, страть, релігію тощо. Гармонія такою являє собою вузол (зв'язок), що поєднує усіх людей. Отож, в основі осмислення концепту ГАРМОНІЯ, вербалізованого за допомогою іменника *bond* лежить конвенційна концептуальна схема HARMONY IS A THING. Наведена концептуальна схема зазнає спеціалізації і може бути представлена як HARMONY IS A BOND. Більш того, вище зазначена схема розширюється за рахунок епітету *common*, і набуває вигляду HARMONY IS A COMMON BOND.

Таким чином, концептуальний простір драматичного англомовної поетичної драми представлений художніми концептами ТВОРЧА ОСОБИСТІСТЬ, НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА, СІМЕЙНИЙ ТЯГАР максимальна актуалізація яких відбувається у текстових фрагментах, де реалізовано драматичний пафос. Художні концепти ТВОРЧА ОСОБИСТІСТЬ, НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА, СІМЕЙНИЙ ТЯГАР осмислюються у термінах ключових концептів буття ЖИТТЯ, КОХАННЯ, БІДНІСТЬ, СМЕРТЬ, ВЛАДА, ГАРМОНІЯ, БАЙДУЖІСТЬ, ЧАС, ЗЕМЛЯ, БОГ. Підґрунтям наведених концептів слугують як базові концептуальні схеми, так і трансформовані, модифіковані концептуальні схеми, що є проявом авторського світосприйняття.

Література

Біблія. — К. : Вид-во місійного товариства НОВЕ ЖИТТЯ Кемпус Крусейд Форд Крайст, 1992. — 1383 с. *Поспелов Г. Н.* Введение в литературоведение / Г. Н. Поспелов. — М. : высшая школа, 1976. — 422 с. *Auden W. H.* The Flight into Egypt / W. H. Auden // The Oxford Book of American Verse. — 1950. — P. 1051 — 1057. *Eliot T. S.* The Family Reunion : A Play. — Режим доступу : http:/www.theglasskey.co.uk/?page=shop+lypage&product_id=128668CLSN_2526=12690912632526+aa +26cc93565997d7. — Назва з титул. екрану. *Molly McDonald*. We are the Poets // Language, Literacy and Social Justice. — Режим доступу : http:/www.coexproration.org/beasts/poeticdrama.html. — Назва з титул. екрану.

УДК 81'25'38

ПЕТРОВСЬКА Н. М., СЕМЕНЮК Л. Й.
(Волинський національний університет імені Лесі Українки)

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГІПЕРБОЛИ І МЕЙОЗИСУ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАД У ТЕКСТАХ РІЗНИХ СТИЛІВ

У статті дається характеристика таких стилістичних прийомів як гіпербола, мейозис та літота. Розглядаються особливості їх функціонування у текстах різних стилів та описуються способи перекладу даних стилістичних засобів.
Ключові слова: гіпербола, мейозис, літота, стилістичний прийом, науковий стиль, публіцистичний стиль, розмовний стиль, стиль художньої літератури, способи перекладу.
Петровская Н. М., Семенюк Л. И. Особенности функционирования гиперболы и мейозиса и их перевод в текстах разных стилей. В статье дана характеристика таких стилистических приемов как гипербола, мейозис и литота. Рассматриваются особенности их функционирования в текстах разных стилей и описываются способы перевода данных стилистических средств.
Ключевые слова: гипербола, мейозис, литота, стилистический прием, научный стиль, публицистический стиль, разговорный стиль, стиль художественной литературы, способы перевода.
Petrovska N. M., Semeniuk L. Y. The Peculiarities of Functioning of Hiperbole and Meosis and their Translation in Texts Belonging to Different Styles. The article addresses the characteristic features of such stylistic devices as hyperbole, meosis and litotes. The peculiarities of their functioning in texts belonging to different functional styles are considered. The ways of translating these stylistic means are described.
Key words: hyperbole, meosis, litotes, stylistic device, scientific style, publicistic style, the style of conversation, belles-lettres style, ways of translation.

Адекватний (повноцінний) переклад неможливий без врахування стилістичних особливостей тексту оригіналу і передачі їх у тексті перекладу. Функціональна точність не лише допускає, а часто і вимагає відмови від формальних, словникових відповідностей.

Одним з найцікавіших аспектів теорії перекладу є проблема передачі стилістичних прийомів мови. На даний час цей аспект недостатньо опрацьований і продовжує привертати увагу як дослідників-теоретиків, так і лінгвістів-практиків. На сучасному етапі розвитку лінгвостилістики одним з її актуальних завдань є вивчення мовної природи та особливостей функціонування окремих стилістичних прийомів у текстах різних функціональних стилів.

Метою даної статті є всебічне дослідження стилістичних прийомів гіперболи і мейозису та особливостей їх перекладу. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних **завдань**:

– з'ясування суттєвих лінгвістичних та психолінгвістичних характеристик таких стилістичних прийомів як гіпербола і мейозис та особливостей їх функціонування у текстах різних стилів;

– визначення способів перекладу даних стилістичних явищ з англійської мови на українську.

Об'єктом дослідження виступають такі стилістичні прийоми як гіпербола, мейозис та літота. **Предмет** дослідження – функціонування даних стилістичних засобів та їх переклад у текстах різних стилів.

Існують різні підходи щодо розгляду стилістичних прийомів і засобів виразності мови. Стилістичні прийоми, що належать до різних рівнів стилістики (лексичного, граматичного, фонетичного) взаємопов'язані і не можуть функціонувати окремо один від одного. Одні й ті ж стилістичні прийоми можуть бути віднесені різними авторами до різних рівнів стилістики, тому існує безліч класифікацій стилістичних прийомів, наприклад, І. В. Арнольд [Арнольд 2002], О. С. Ахманової [Ахманова 1966], І. Р. Гальперіна [Гальперін 1981], М. Д. Кузнєц та Ю. М. Скребнєва [Кузнец, Скребнев 1960], В. А. Кухаренко [Кухаренко 1986], В. Б. Сосновської [Сосновська 1977], З. І. Хованської [Хованська, 1991].

У нашій роботі ми розглянемо особливості вживання та перекладу таких стилістичних прийомів як гіпербола, мейозис та літота. Слід зазначити, що спостерігається велика розбіжність у визначенні їх місця у класифікаціях різних дослідників стилістичних явищ. Гіперболу більшість авторів класифікацій (І. Р. Гальперін, В. А. Кухаренко, І. В. Арнольд та ін.) відносять до лексичних (лексико-фразеологічних) стилістичних прийомів, хоч З. І. Хованська і В. Б. Сосновська відносять їх до синтаксичної стилістики. Щодо літоти, то різні автори вважають її або синтаксичним прийомом (І. Р. Гальперін, В. Б. Сосновська, І. В. Арнольд), або лексико-синтаксичним (В. А. Кухаренко). М. Д. Кузнєц та Ю. М. Скребнєв відносять і літоту, і гіперболу до стилістичної семасіології. Мейозис розглядається переважно як різновид літоти. Хоча в деяких авторів зустрічається і прямо протилежна думка. Ми розглядаємо гіперболу і мейозис як лексичні стилістичні прийоми, а літоту як лексико-синтаксичний прийом, різновид мейозису.

Гіпербола – стилістичний прийом, який свідомо перебільшує розмір, силу, значення, якість якогось предмета, явища з метою його стилістичного увиразнення, надання висловлюванню емфатичності та експресивності. В основі гіперболи найчастіше лежить метафора, наприклад: *The man was like the Rock of Gibraltar (A. Marvell). – Цей чоловік нагадував скелю Гібралтару (А. Марвел); I was scared to death when he entered the room (J. D. Salinger). – Я злякався до смерті, коли він увійшов до кімнати (Дж. Селінджер).*

Гіперболи бувають: а) узуальні (мовні або загальновживані): *haven't seen for ages – не бачив цілу вічність; told you forty times – казав тобі сто разів* (засіб виразності); б) мовленнєві (індивідуально-авторські): *writing desk was a size of a tennis court – письмовий стіл був розміром з тенісний корт* (абсурдність, суперечення здоровому глузду – комічний ефект) *He was so tall that I was not sure he had a face (O. Henry). – Він був такий високий, що я не був упевнений чи в нього є обличчя (О. Генрі).*

Деякі дослідники взагалі вважають вирази типу: *I beg a thousand pardons – тисячу вибачень; scared to death – наляканий до смерті; I'll give the world to see him – Я віддам усе на світі, щоб його побачити* звичайним перебільшенням, що виражає емоційний стан мовця, або називають це розмовною гіперболою. Адже такі гіперболи вже існують у мові в готовому вигляді і є часто вживаними в емоційно забарвленій розмовній мові. Гіпербола як стилістичний прийом є способом виразити відношення автора до явищ, які описуються, більш яскраво, вражаюче та емоційніше. У гіперболі відбувається зіткнення звичного, буденного і нереального, гротескного, у відносинах між предметами і явищами. В гіперболі слова зберігають своє предметно-логічне значення, але алогічність надає всьому висловлюванню емоційний відтінок, наприклад: *Our teacher is so old. She personally knew Shakespeare! – Наша вчителька така стара. Вона особисто знала Шекспіра!*

Переклад гіперболи не становить особливих труднощів і є здебільшого повним лексичним перекладом. Іноді перекладачеві доводиться вдаватися до таких прийомів як додавання,

конкретизація та лексична заміна.

Мейозис – стилістичний прийом, що полягає у навмисному применшенні інтенсивності вияву ознаки або перебігу дії, значення чогось та ін., наприклад: *She wore a pink hat, the size of a button (J. Reed). – На ній був рожевий капелюшок розміром з ґудзик (Дж. Рід).* Мейозис – протилежна гіперболі фігура, яка применшує властивості предмета з тим, щоб підкреслити його нікчемність. В усному мовленні при перекладі цього стилістичного явища використовуються такі сталі вирази, як *ні гроша, ні копійки, нікуди не годиться, нікому не треба, на макове зерня* тощо. Якщо йдеться про розмір, величину, то часто вживаними фразами є *розміром з, не більший за*, тощо.

Літота – різновид мейозису, стилістичне применшення якої-небудь ознаки, величини, сили, значення зображуваного предмета чи явища, яке (применшення) часто полягає у використанні форми заперечення; прийом заперечення заперечення. *Her face was not unpretty (K. Kesey). – Її обличчя було досить миле/не позбавлене привабливості (К. Кісей). It was not unnatural if Gilbert felt a certain embarrassment (E. Waugh). – Було цілком природно, що Гілберт відчував певне збентеження (І. Во).*

Літота зазвичай використовується для послаблення позитивної ознаки, наприклад, замість *He is a brave man. – Він хоробра людина*. вживається *He is no coward. – Він далеко не боягуз*. З цих синонімічних засобів вираження думки у конструкції з заперечним займенником явно відчувається свідоме применшення, яке зрозуміле учасникам комунікаціїї. Саме в цьому і полягає сила виразності даного стилістичного прийому. Літота є способом ствердження позитивної ознаки, тому до її складу входить слово з негативними характеристиками. Адже для того, щоб отримати позитивну ознаку, потрібно заперечувати негативну, наприклад: *Soames, with his set lips and his squared chin was not unlike a bulldog (J. Galsworthy). – Сомс зі своїми стиснутими губами і квадратним підборіддям був досить схожий на бульдога (Дж. Ґолсуорсі).*

Вживання літоти в англійській мові є свого роду національною специфічністю. Це часто пояснюють англійським національним характером, що відображається у мовному етикеті англійців: стриманістю у виявленні оцінок та емоцій, намаганні уникнути крайнощів і зберегти самовладання у будь-якій ситуації. При перекладі літоти на українську мову використовуються такі слова, як *певно/певний, цілком, досить, може/може бути*, наприклад: *… these characteristics are not incompatible…–… ці характеристики можуть бути сумісними …; … the reason is not unconnected with the fact… – причиною може бути той факт ….* Такі часто вживані фрази, що містять літоту, як *not uncommon, not infrequently, not invariably* можна також передати у перекладі відповідно такими словами як *нерідкі, нерідко, не завжди.*

Характерним прийомом перекладу літоти є антонімічний переклад, однак, як і при перекладі гіперболи, застосовується додавання, конкретизація та лексичні заміни.

Гіпербола (перебільшення), мейозис (применшення) і літота (визначення явища/ предмета шляхом заперечення протилежного) пов'язані між собою: до них вдаються у ситуації, коли потрібно дати оцінку, пов'язану з кількістю, співставленням, тому вони належать до так званих фігур кількості. Це фігури, які виникли на зіставленні різнорідних предметів зі спільною для них кількісною ознакою. Якщо ця спільна ознака приписується предмету більшою мірою (ніж реально), то виникає гіпербола, якщо меншою мірою – виникає мейозис, різновидом якого є літота.

Гіпербола, з одного боку, і мейозис з літотою – з іншого, виступають двома протилежними рішеннями в ситуації оцінки: переоцінити чи недооцінити. Зрозуміло, що перебільшення обіцяє справити більше враження на читача/слухача, зате применшення допомагає уникнути завдання "комунікативної шкоди", образи. Наприклад, вживання літоти є виявом стриманості, ввічливості, що є типовим для англійців. Чемпіон світу з тенісу скаже про себе *I don't play so badly. – Я граю не так вже й погано*, а не *I play very well. – Я граю дуже добре*.

Розглянуті стилістичні прийоми використовуються в усіх сферах мовлення, але розподіл їх між функціональними стилями нерівномірний. ***Офіційно-діловий стиль*** засобів виразності здебільшого не вживає, за винятком окремих його жанрів. У ***науковому стилі*** тропеїчна образність, як правило, стерта. Образні засоби представлені тут здебільшого як компоненти термінологічної системи. Літота може використовуватись у наукових текстах для уникнення категоричності та надання висловлюванню більшої стриманості та обережності, наприклад: *it is not difficult to see – неважко помітити* замість *it is easy to see – легко помітити*. У ***публіцистичному стилі*** образність використовується набагато ширше. Але з огляду на основну рису цього стилю – взаємну зрівноваженість логізації викладу з емоційно-експресивним забарвленням – образність тут не може бути занадто яскрава, вона здебільшого оцінна. Надмірна образність затьмарює логічний елемент, відсуває його на задній план, а це спричиняє зменшення впливовості й переконливості

публіцистичного виступу. Літоту часто використовують у своїх публічних виступах політики та інші відомі люди для пом'якшення висловлювання або для того, щоб за ввічливо-стриманою формою висловлювання приховати іронію. Найчастіше це так зване риторичне заперечення, яке досягається вживанням заперечної частки *not* у поєднанні з прийменником *without* або зі словами, що містять заперечні префікси та суфікси (*dis-, mis-, un-, -less*), наприклад: *not badly, not a little, not unlike, not without.* У ***розмовному стилі*** зумисне перебільшення чи применшення широко використовуються для досягнення комічного ефекту. Гіперболізація позитивних чи негативних якостей об'єкта одразу привертає до нього увагу і викликає сміх, тому цей прийом часто використовується у комедійних фільмах, наприклад: *My sister uses so much make up. At night she has to get the paint scraper to take it off. (film "Arsenic and Old Lace"). – Моя сестра наносить так багато косметики, що ввечері їй доводиться брати скребок, щоб зішкребти її з обличчя. (фільм "Миш'як і старий шнурок"* [Capra 1944].

Мейозис, навпаки, підкреслює нікчемність об'єкта чи викликає зневагу до нього, применшуючи інтенсивність притаманних йому ознак. Наприклад, у реченні *I was something worried when the psychopath ran toward me with a chainsaw – Я був дещо стурбований, коли психопат побіг до мене з бензопилою у руках.* Загрозлива ситуація, у яку потрапляє герой, контрастує з його реакцією (легке занепокоєння), що викликає комічний ефект у стилі чорного гумору.

Та основне поле поширення розглянутих нами прийомів, використання їх як засобу образності, посилення емоційності та експресивності – тексти ***художніх творів***. Гіпербола та мейозис, часто у поєднанні з порівнянням, метафорою та іншими образними засобами, вживаються у прозових та поетичних творах, казках, виконуючи гумористичну, іронічну та сатиричну функції. Іронічна функція гіперболи та мейозису проявляється у народних казках, де попри величезні розміри та надзвичайну силу велетнів показується їх неспроможність протистояти розуму та хоробрості значно менших за розмірами головних героїв ("Jack and the Beanstalk", "The Gingerbread Man", "The History of Tom Thumb"). Сатирична функція цих же стилістичних прийомів яскраво виражена у романі Д. Свіфта "Gulliver's Travels", щоб показати зовнішню і внутрішню нікчемність ліліпутів, та висміяти зажерливість і заздрісність велетнів.

Зробивши вибірку прикладів вживання гіперболи та мейозису з літотою у творі сучасної британської письменниці Морін Лі "The Leaving of Liverpool" [Maureen Lee 2007], ми встановили, що з досліджуваних стилістичних прийомів переважає гіпербола, яка часто зустрічається у поєднанні з метафорою та іншими образними засобами. Мейозис та літота вживаються значно рідше. Ось приклад вживання узуальної гіперболи, яка підсилює емоційність епізоду, передаючи безмежну вдячність героїні: *In return she wanted to cover his face with a hundred kisses. – У відповідь вона хотіла розцілувати його тисячу разів.* Більшої емфатичності та експресивності надає наступному висловлюванню вживання гіперболи у поєднанні з порівнянням: *A genuine Picasso. It must have cost the earth. – Справжній Пікассо. Він, напевно, коштує шалених грошей.* Щоб підкреслити апетитний вигляд і солідний розмір тістечок автор вживає наступну гіперболу: *They're probably the richest fruitcakes ever made and they weigh a ton. – Ці фруктові тістечка такі соковиті і важать, напевне, цілу тонну.* Страх героїні, викликаний словами старої няньки про те, що перстень з нефритом приносить нещастя, переданий за допомогою гіперболічного перебільшення, що підкреслює емоційну напруженість моменту: *Annemarie slipped the ring on to the middle finger of her right hand, half expecting the ceiling to fall in while she did so. – Анна-Марія одягала перстень на середній палець правої руки з відчуттям, що стеля ось-ось впаде їй на голову.* Вживання гіперболи у наступному прикладі, де герой скаржиться на повільне обслуговування у ресторані готелю, створює комічний ефект: читач уявляє як кухарі ганяються за биком, щоб відрізати йому хвоста для приготування традиційного англійського супу з бичачих хвостів: … *the meals take a helluva long time coming… You have to wait until the've slaughtered the ox and cut off its tail …-- …їжу подають з біса повільно… Доводиться чекати, поки вони заб'ють бика і відріжуть йому хвоста …*

Навмисне применшення (мейозис) вживається у наступному прикладі, щоб підкреслити скрутне матеріальне становище сім'ї: *In their stable there was only one animal: a cat-sized horse. – У їхній стайні був лише один кінь, не більший за кота.* Вживання літоти у реченні *The hope of their meeting one day was not unrealistic. – Надія на те, що одного дня вони зустрінуться, була досить реальною.* показує, з одного боку, деяку примарність цього сподівання, а, з іншого, утверджує оптимістичне сподівання героїні.

Отже, при перекладі необхідно враховувати стилістичні особливості тексту. Важливо пам'ятати, що переклад – не просте механічне відтворення усієї сукупності елементів оригіналу, а

складний свідомий відбір різних можливостей їх передачі. Такі стилістичні прийоми як гіпербола (перебільшення), мейозис (применшення), літота (визначення явища або предмета шляхом заперечення протилежного) використовуються для посилення емоційності, експресивності. Вони вживаються для порівняння при оцінюванні, пров'язаному з кількісною ознакою, виражають ввічливість, занепокоєння, часто виконують гумористичну, іронічну та сатиричну функцію.

Проведений нами аналіз текстів різних стилів дозволяє зробити **висновок**, що гіпербола та мейозис найчастіше зустрічаються у художніх творах. При їх перекладі застосовуються такі прийоми як додавання, конкретизація, лексичні заміни (гіперебола, мейозис) та антонімічний переклад (літота).

У наших подальших дослідженнях цікавим буде розглянути такий стилістичний прийом як антитеза, що базується на взаємодії протилежностей, та особливості його перекладу у текстах різних стилів.

Література

Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык: Учебник для вузов. – М.: Флинта: Наука, 2002. – 384 с. *Ахманова О. С.* Словарь лингвистических терминов. – Москва: Изд.-во "Советская энциклопедия", 1966. – 607 с. *Гальперин И. Р.* Стилистика английского языка. – М.: Высш. шк., 1981. – 316 с. *Кузнец М. Д., Скребнев Ю. М.* Стилистика английского язика. – Л., 1960. – 400 с. *Кухаренко В. А.* Практикум по стилистике английского языка. – М.: Высш. шк., 1986. – 144 с. *Сосновская В. Б.* Поэтика современной англоязычной прозы. – Краснодар, 1977 – 130 с. *Хованская, З. И.* Стилистика французского языка: Учебник для ин-тов и фак. иностр. яз. / З. И. Хованская, Л. Л. Дмитриева . – М. : Высшая школа, 1991 . – 399 с. *Maureen Lee* The Leaving of Liverpool. – London: Orion Books Ltd, 2007. – 446 p. *Capra F.* Arsenic and Old Lace. [Electronic resource]: comedy film / Frank Capra. – 118 Min – Warner Bros. USA. – 1944. – Режим доступу : http://www.youtube.com/ watch?v=O6YzAfyIeAA (12.12.09). – Arsenic and Old Lace.

УДК 811.112.2'42'373.72

ПЛАКСІНА І.Ю.
(Класичний приватний університет)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ДОМІНАНТИ ЯК СКЛАДОВА ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

В статті розглядається поняття концептуальної домінанти в мові з точки зору лінгвокультурологічного, тексто-дискурсивного і текстотипологічного підходів. Визначається об'єм та значення цього поняття для концептуальної структури художнього тексту. Текстові концептуальні домінанти базуються на вербалізованих культурних концептах, будучи їхніми трансформаціями, які проявляють себе в схожих текстах однієї епохи.
Ключові слова: художній текст, концептуальна домінанта, культурний (духовний) концепт, тексто-стильовий концепт.
Плаксина И.Ю. Концептуальные доминанты как составляющая художественного текста. В статье рассматривается понятие концептуальной доминанты с точки зрения лингвокультурологического, тексто-дискурсивного и текстотипологического подходов. Определяется объем и значение этого понятия для концептуальной структуры художественного текста. Текстовые концептуальные доминанты базируются на вербализованных культурных концептах, являясь их трансформациями, которые обнаруживаются в сходных текстах одной эпохи.
Ключевые слова: художественный текст, концептуальная доминанта, культурный (духовный) концепт, тексто-стилевой концепт.
Plaksina I.Y. Conceptual dominants as a part of the literary text. The article studies the concept of conceptual dominant from the perspective of linguistic-cultural, textual-discursive, and textual-typological approaches to a work of fiction. Textual conceptual dominants are grounded in verbalized cultural concepts whose transformations are shared by similar texts of the same epoch.
Key words: a literary text, conceptual dominant, cultural (spiritual) concept, textual-stylistic concept

Основною рисою сучасної когнітивно-комунікативної парадигми дослідження тексту є розуміння текстового простору як динамічної системи [Щирова 2006, с. 155]. Моделювання текстових процесів, описання індивідуально-авторської картини світу в динаміці її розвитку в мові письменника, інтерпретація невербалізованого в сигналах вербалізованих концептів стають актуальними в теорії художнього тексту. Сучасна лінгвістична теорія художнього тексту спирається на дослідження різних дисциплін, що призводить до багатозначності термінів або до їхнього різного розуміння. Одним з таких багатозначних термінів є поняття концептуальної домінанти, досліджуване в цій статті. Для нашого дослідження важливо з'ясувати, яким є наповнення цього терміну стосовно художнього тексту і як він співвідноситься з концептосферою, ключовими концептами та іншими поняттями, що зустрічаються у дослідженнях тексту.

Актуальність поставленої проблематики складається в тому, що в тексті короткого оповідання,